

[Agnete Laustsen]

kring et par millioner kroner, at fortælle befolkningen, at nu kommer socialindkomsten ind i hverdagen. Jeg må dog indrømme, at jeg betvivler, nogen kan opfatte det som noget særlig glædeligt, for socialkontorerne bliver bestormet af mennesker, der ikke har mulighed for at forstå, hvad dette nye begreb kommer til at betyde for deres økonomi. Og socialkontorerne er slet ikke rustede, hverken personalemæssigt eller informationsmæssigt, til at yde den service, som befolkningen har et rimeligt krav på. Det hele synes kort sagt godt på vej til at blive en ny kildeskatteskan-dale, fordi socialministeren ønskede at tvinge et prestigeprojekt igennem uden at gennemarbejde og uden at overveje dets konsekvenser. Det skulle gennemføres før sommerferien, og det blev det også på 3 uger med velvillig, om end jeg dog betvivler helhjertet, assistance fra de tre forligspartier.

Medens klagerne strømmer ind og ingen endnu aner, om forslaget bliver en besparelse eller en merudgift på nogle hundrede millioner kroner, fortsætter socialministeren sit egotrip og ønsker, at reformen nu skal gennemføres delvis med en slags anden fase, og at det skal ske inden jul, det vil sige på en fjorten dages tid og på et grundlag, som er helt åbenlyst utilstrækkeligt og behæftet med allerstørste usikkerhed.

Som også hr. Brixtofte nævnedet det, hedder det i bemærkningerne om de økonomiske konsekvenser, at beregningerne er behæftet med betydelig usikkerhed, og om det administrative, at der bliver tale om et vist merarbejde. Man bliver også nødt til at ændre selvangivelsesblanketterne, hvilket ikke er nogen helt lille ting, hvortil kommer, at den lov, som skal hjemle pligt for arbejdsgiveren til at indberette pensionsbidrag, skattekontrolloven, end ikke er blevet vedtaget endnu. Det er en yderst betænkelig linje, socialministeren har lagt med sit ambitiøse lovgivningskompleks, og det er i højeste grad medvirkende til, at respekten for selve lovgivningsmagten bliver totalt nedbrudt, og respekten kan desværre ligge på et meget lille sted i forvejen.

Nu står vi med et lovforslag, som en arbejdsgruppe, hvis arbejdsforhold jeg ærligt talt ikke misunder den, har leveret baggrundsstof til, idet der dog udtrykkeligt gøres opmærksom på, at »socialministeren har fulgt arbejdsgruppens overvejelser og herun-

der præciseret opgaverne for arbejdsgruppen«. Ja, man skulle jo nødig risikere saglige indvendinger eller tvivl om betimeligheden af at jage tingene igennem; så var det jo bare kedeligt, at det trods alt ikke lykkedes at få garanteret politisk flertal for den mest ambitiøse del af andenfasen, den sociale lejeværdi.

Men forslagene om, at der nu skal tillægges socialindkomsten for 820.000 mennesker – så mange drejer det sig om – et tillæg for arbejdsgiveradministreret pensionsbidrag, og at fradrag for bl. a. forskudsafskrivninger og investeringfond bortfalder, er tilsyneladende sikret politisk flertal.

Forslaget rammer næsten udelukkende funktionærer, og det beregnes, at 71 pct. får forøget deres socialindkomst, heraf 14 pct. med over 20.000 kr. I lovforslagets bemærkninger undlader man dog klogeligt at vurdere, hvad effekten egentlig vil blive af et sådant forslag. Men jeg er overbevist om, at det vil komme til at medføre betydelig uro på arbejdsmarkedet. Pensionsordninger er jo for størsteparten af funktionærerne, og i særdeleshed for tjenestemandsgruppen, ikke noget frivilligt og indgår simpelt hen som en del af lønnen, som er fastsat på et vist lavere niveau.

Jeg kan derfor kun acceptere, hvad arbejdsgruppen forsigtigt har udtrykt i rapporten, nemlig at »det ikke kan udelukkes, at forslaget vil kunne få virkning for de forestående overenskomst- og aftaleforhandlinger«.

Jeg tror heller ikke, det vil være muligt at pålægge arbejdsgiverne, i første række de private, at indberette pensionsindbetalinger for medarbejderne allerede som foreslået fra 1. januar 1981 – det er det, der så flot betegnes som noget, der vil medføre »et vist administrativt merarbejde for arbejdsgiverne«. Det er ulidsiggjort, hvis det overhovedet skal ske forsvarligt. Men det er måske noget, ministeren ikke tænker så meget på. Jeg synes nu nok, det er værd at mærke sig, hvad arbejdsgruppen skriver, nemlig at:

»Det må antages, at hovedvægten af merarbejdet kommer til at påhvile arbejdsgiverne, som skal foretage opgørelsen og indberetningen. Her vil især mindre arbejdsgivere blive udsat for merarbejde.«

Også de kommunale skatteforvaltninger får ekstra opgaver, og jeg tror, at ministerens